

отъ това, вие не можете да положите друго основание, не можете да дѣйствувате и по другъ начинъ; ако дѣйствувате по другъ начинъ, може да се деградирате. Може да вървите само по двѣ посоки: или нагорѣ, или надолу; срѣденъ пътъ въ тези свѣтъ нѣма; понеже всичко се движи, не можете да седите върху една опорна точка. Двѣтъ опорни точки сж всѣкога неподвижни, но всичко около тия точки е подвижно.

За изяснение ще ви приведа единъ примѣръ отъ съврѣменната наука, за да видите какви сж нашитѣ илюзии за живота. Ако пуснемъ електрически токъ подъ кучина желѣзни стѣрготини, извѣстна стѣрготина, която е най-близо до тока, ще се намагнатиса и ще привлѣче къмъ себе си всички други. Тая стѣрготина се обръща къмъ другитѣ съ думитѣ: „Видите ли какъ азъ съ своята сила ви привлѣкохъ? ако азъ не съмъ тукъ, и вие нѣма да бъдете около мене“. Но, ако прѣмѣстимъ тока, друга стѣрготина ще се намагнитиса и ще стане центъръ, около който ще се събератъ всички други. И когато казвате: „Азъ мога да направя това“ или: „Хората се събиратъ около мене, азъ съмъ влиятеленъ“. това значи, че токътъ дѣйствува близо до васъ; въ момента, когато токътъ се измѣни, вие ще идете къмъ периферията. Слѣдователно, трѣбва да знаете, че основата не е вътрѣ въ васъ, въ туй, което вие мислите и чувствувате въ даденъ моментъ. За да можете да разнаете дали имате основа, да-ли сте я намѣрили, трѣбва въ момента, когато намѣрите своитѣ опорни точки, да почувствувате въ себе си дълбокъ миръ. Редъ